

[Glistrup]

større renteudgifter, at den svage skatteevne ligger. Jo større udgifter, jo mindre skatteevne. Og derfor burde skalaen være den stik modsatte af det, som man taler om her.

Også på et andet område er man rasende ulogisk i forslaget. Man taler om, at man ikke skal betage ordningen dens opsparingsfremmende karakter. Men en skatteordning er ikke opsparingsfremmende. En skatteordning er, hvad enten det er en udgiftsskat eller en indkomstskat, opsparingsfjendsk, og derfor er situationen den, at jo mere man fjerner af denne skat, jo mere opsparesevne får befolkningen, og derfor er det opsparingsvenligt at fjerne mest muligt af denne skat – som i øvrigt af alle andre skatter.

Så kommer man for det tredje og siger: Jamen det, det gælder om her, er, at man skal gøre forskel på gamle lån og nye lån. Det lyder jo vældig praktisk og fint, men det er jo det rene og skære pjank. For den, der måske har optaget et lån f.eks. i Bornholmerbanken, fordi han har boet på Bornholm, og så flytter til Lyngby og får flyttet lånet over fra Bornholmerbanken til Lyngbybanken, måske med et slip på et par måneder, hvor han har kunnet låne lidt af sine svingerførelde og lignende, bliver det pludselig til et nyt lån.

Det er forbundne kar. Man kan simpelt hen ikke tale om gamle lån og nye lån. Det vil være aldeles horribelt urimeligt, og det vil føre os ud i den mest vilde retstilstand, hvis man gennemfører at lave grænser vedrørende gamle lån kontra nye lån.

Derfor er Fremskridtspartiet tilhænger af, at man laver den sondring, for det vil være med til at slå resterne af kartoffelafgiften ihjel; hvis man først begynder at hoppe på den historie med, at man kan sige: Lån fra før den 1. januar 1987 eller en anden dato skal have én behandling, og senere lån skal have en anden behandling, så vil man i det virkelige liv møde så mange umulige og uløselige sager, at kartoffelafgiften yderligere vil blive lagt for had og dens rester blive dræbt meget hurtigt.

Derfor er det ulogisk for dem, der er tilhængere af en vis rest af kartoffelafgiften, at operere med det begreb. Men vi andre, der er modstandere af afgiften, synes, at det er fremragende at indføre en sådan regel, som er aldeles umulig at administrere og aldeles uden noget som helst rationelt tankegrundlag overhovedet. Lad os endelig få det ind i lovgivningen!

Når vi efter således at have sagt, at vi er uenige i alt i beslutningsforslaget, må konkludere, at vi stemmer ja til det og stemmer ja til det helhjertet, beror det altså på, at vi er så vældig, vældig glade for at få den sag op til behandling så mange gange som muligt, for hver gang Folketinget træffer beslutning om den sag, hører vi lidt af denne lede kartoffelafgift. Og jo mere vi får høvlet af, og jo hurtigere vi får gjort det – altså med andre ord: jo flere forslag vi får, jo før bliver vi totalt af med den.

Derfor kan vi som så ofte erklære os helt enige med Socialdemokratiets ordfører – ikke i det, han sagde her i salen, men i det, han sagde til Berlingeren forleden dag: Vi vil have det forslag frem, og vi vil have det frem hurtigst muligt, for så kan vi stille ændringsforslag til det.

Derfor deltager vi helhjertet i de foregående ordføreres opfordring til skatteministeren: Få det forslag fremsat hurtigst muligt! Ikke fordi vi er begejstrede for dets udformning, men fordi vi så kan stille ændringsforslag. Vi skal have et grundlæggende forslag, før vi har noget at stille ændringsforslag til.

Vi er derfor i konklusionen 100 pct. enige med de to forudgående ordførere og håber, at vi hurtigst muligt på ny får lov til at lovgive på dette område, for det kan kun gå i den rigtige retning ved ny lovgivning.

Bente Juncker (CD):

For CD vil jeg sige, at vi meget havde håbet, at vi i de forhandlinger, der nu kører, kunne have fået bragt denne sag på plads. Vi kan ikke se, at denne sag er tjent med at vente til efteråret, hvor denne KVR-regering har hele finansloven at slås med. Men det ønsker regeringen åbenbart. Den ønsker, at når der skal køres finanslovforhandlinger, skal vi sideløbende også trækkes med en sag, der stort set så bliver et år gammel. Det synes vi i CD ikke er særlig klogt. Vi havde meget gerne set – og vi ser gerne endnu – at statsministeren lander fint med et militærfly fra Hannover og får ordnet denne sag.

Også i CD vil vi lytte meget opmærksomt til, hvad skatteministeren herfra vil forklare og love Folketinget vedrørende teknikken, for det kan vel ikke være sådan, at skatteåret 1988 skal være glemt for borgerne. Det kan vel heller ikke være regeringens mening, at de skal betale endnu mere; for det er jo det, der vil blive resultatet, hvis det ikke går i gang nu. Vi vil altså lytte